

Obsah

PROLOG	XIII
I. JSOU OBECNÉ PRÁVNÍ PRINCIPY PRAMENEM PRÁVA V PRÁVNÍM ŘÁDU ČR? .. 1	
1. Úvodem otázka k přemítání	1
2. Nastolení předmětu úvah	2
3. Nástin praktického průběhu předložené otázky	4
4. Přístup judiciální (reflexe popisná)	7
5. Závěr	8
6. Doslov	11
7. Pro názornost krátce k jednomu praktickému případu	15
II. ÚSTAVNĚPRÁVNÍ VADY DŮKAZNÍHO PROCESU Z POHLEDU JUDIKATURY ÚSTAVNÍHO SOUDU (ANALÝZA STRUKTURÁLNÍ)	17
1. Questiones facti	17
2. Pohled judiciální (analýza prostoru ingerence Ústavního soudu do rozhodovací činnosti soudů obecných ve vztahu k realizaci důkazního procesu)	18
3. Ústavněprávně relevantní vady důkazního procesu	23
4. Posouzení skutkových vad z pohledu dosažení intenzity svévole (protiústavnosti procesu jako celku)	28
5. Ingerence odlišná	31
6. Odraz zákonné teorie důkazní (legální teorie průvodní)?	33
7. Vývody	35
8. Právní argumentace nebo svévole	36
III. K ARGUMENTACI TELEOLOGICKÝM VÝKLADEM (VÁZANOSTI SOUDCE ZÁKONEM)	38
1. Prolog (ad illustrandum)	38
2. Další akcenty sociologické k zesílení významu hledání účelů právní úpravy vedoucí	39
3. K teleologickému výkladu (sociálně funkčnímu určení právní normy) ..	41
4. Teleologický výklad v judikatuře Ústavního soudu	45
5. Vyvozené závěry	53
6. Argumenty mající povahu „rozhodce“ (teleologické redukce)	59
7. Konkluze	62
IV. DŮVĚRA V PRÁVO Z POHLEDU NEPŘÍPUSTNOSTI RETROAKTIVNÍ INTERPRETACE PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	65
1. Vymezení traktované otázky	65
2. Retroaktivita coby zpravidla nepřipustné časové působení právního předpisu	66

3. Postulát nepřipustnosti zpětné působnosti založené výkladem právního předpisu	70
4. Závěr	74
V. O ŘEŠENÍ KOLIZE PLATNOSTI (ÚČINNOSTI) PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	76
1. Derogace mlčky	76
2. Pravidlo ‚lex posterior derogat legi priori‘ (hledisko časové)	77
3. Pravidlo ‚lex superior derogat legi inferiori‘ (hledisko právní síly)	80
4. Pravidlo ‚lex specialis derogat legi generali‘ (hledisko obecného a zvláštního)	84
5. Hierarchie rozebíraných pravidel z pohledu jejich aplikace (praktického užití)	86
VI. K MÍŘE ZÁVAZNOSTI SOUDNÍ JUDIKATURY	87
1. Vymezení oboru úvahy	87
2. Ústavně souladné soudcovské dotváření práva (předřazení explikativní)	88
3. Je teze o závaznosti soudní judikatury opodstatněná?	92
4. Determinanty zákonné	95
5. Závaznost ex lege nepředjímaná (ústavněprávní argumentace Ústavního soudu)	97
6. Shrnutí	101
7. Poznámka marginální (ius inveniandi)	102
VII. KE KONZISTENTNÍ INTERPRETACI SOUVISEJÍCÍCH USTANOVENÍ	104
1. Formální logika a posouzení kontextuální (vysvětlení nezbytné)	104
2. Vymezení předmětu uvažování (rozhodování o ponechání obviněného ve vazbě dle § 71 TrŘ)	106
3. Rozhodnutí o dalším trvání vazby	108
3.1. K rozhodování o žádosti obviněného o propuštění z vazby na svobodu za situace, kdy současně má být rozhodováno o ponechání obviněného ve vazbě	108
3.2. K rozhodování o ponechání obviněného ve vazbě (či jeho propuštění na svobodu) za současné existence vícero vazebních rozhodnutí se zřetelem k části výrokové	111
3.3. K přípustnosti opravného prostředku ve formě stížnosti	112
3.4. Zákonná atrakce ve vztahu k rozhodování o ponechání obviněného ve vazbě	114
4. Vývody	117
5. Související glosa ke lhůtě uvedené v § 71 odst. 3 trestního řádu	118
6. Akademická dispute?	120
VIII. PREMÍTÁNÍ NAD SOUDCOVSKOU DOTVORBOU PRÁVA	121
1. Svědčí soudci v kontinentálním právním systému oprávnění dotvářet právo?	121

2. Sedes materiae	124
3. Hrozba vysokého trestu coby dostatečný relevantní důvod opodstatňující útekovou vazbu	126
4. Hrozba vysokého trestu (vymezení pojmu). Absolutní či relativní kritérium?	128
5. ‚Silné důvody‘ umožňující vyloučení útekové vazby	130
6. Právní argumentace nebo svévole?	131
7. Stanovisko nesouhlasné	132
IX. KE KOLIZI ÚČELŮ PRÁVA	134
1. Účely v právu a jejich vyvažování	134
2. Vymezení předmětu posuzování	135
3. Teze vyslovené	138
4. Podnět ke znovuootevření úvah vedoucí (deskripce)	141
5. K rozsahu způsobilosti námitky promlčení založit výkon práva v rozporu s dobrými mravy	142
6. Závěr	146
7. Variabilita přijatého řešení	147
8. Argumentace teleologickou redukcí (tvrzení podpůrné)	148
9. Nemožnost exaktně uchopitelného řešení skepsi nezakládá	150
10. Ad exemplum (k dosahu maximy ‚z bezpráví nezrodí se právo‘)	151
X. VÝKLAD NEBO SVÉVOLE?	152
1. Může ústavní imperativ ochrany práv založit kompetenci obecného soudu?	152
2. Pro ilustraci nezbytné shrnutí stěžejních bodů argumentace předložené	155
3. Body polemické	158
4. Quo vadis ‚interpretatio‘?	166
XI. GLOSA K POJMU SVÉVOLE	169
1. Nejprve zdánlivě bez souvislosti k relaci právního rámce a obecného spravedlnostního přesvědčení (vztahu limitujícímu)	169
2. Omnis definitio periculosa: vymezení pojmu svévole (stricto sensu) pro právní úvahy nezbytné	177
3. Stručně ad illustrandum (superfluum non nocet)	182
4. Poznámka k záměru či skromné ambici příčiněných výkladů	186
XII. IMPERATIV ODŮVODNĚNÍ MORÁLNÍHO ÚSUDKU (POJEDNÁNÍ O ETICKÝCH KRITÉRIÍCH)	188
1. Prolog (důvody)	188
2. Imperativ odůvodnění morálního úsudku	190

3. Kantovo pojetí racionálního odůvodnění morálního úsudku a navazující koncepce E. Tugendhata	193
4. Alternativa pojetí ‚tradicionalistického‘ (křesťanský přístup z pohledu ‚zlatého pravidla‘)	199
5. Quod erat demonstrandum	204
6. Epilog (per aspera ad astra)	205
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	207
VĚCNÝ REJSTRÍK	217